

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi A. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
II AKa 297/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 24 lipca 2025 r.

na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia
17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez
prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki,

odrzuca skargę.]

UZASADNIENIE

A. W. (dalej: „skarżący”) pismem z 1 lipca 2025 r. (data nadania listu) wniósł do Sądu Apelacyjnego w Warszawie pismo zatytułowane „Wniosek”. W piśmie tym skarżący podniósł: „Zwracam się z wnioskiem do Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Wydział Karny o przewlekłość sprawy sygn. akt II AKa 297/24 gdzie minął okres przeszło dwuletni i po tym okresie dopiero został wydany wyrok łączny o sygn. akt II AKa 297/24”.

Skarżący uzasadnił wniosek w sposób następujący: „to był bardzo długi okres do wydania apelacji gdzie przez ten okres żyłem w stresie w niepewności

schudłem ponad 15 kg zżerał mnie stres”. Wniósł o przyznanie zadośćuczynienia w kwocie 10 000 zł.

Zarządzeniem z 1 lipca 2025 r. w sprawie Sk 11/25 Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie przekazał przedmiotową skargę do Sądu Najwyższego zgodnie z właściwością.

W dniu 12 czerwca 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie II AKa 297/24 rozpoznał apelację obrońcy skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Według art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe regulacje, Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że skarga spełnia tylko wówczas wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeśli skarżący wniesie żądanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy, a ponadto w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się

nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi.

Przekładając powyższe na realia przedmiotowej sprawy, należy podkreślić, że skarżący nie wysunął żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania. Za żądanie takie nie można bowiem uznać sformułowania zawartego w piśmie: „Zwracam się z wnioskiem do Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Wydział Karny o przewlekłość sprawy sygn. akt II AKa 297/24 (...)”.

Co więcej, skarżący nie przytoczył okoliczności uzasadniających żądanie skargi, tj. nie podał, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy.

Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona skarga, ze względu na brak żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania i brak uzasadnienia żądania skargi, musi być uznana za oczywiście niewystarczającą dla spełnienia przesłanek ujętych w art. 6 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Niezależnie od powyższych rozważań, Sąd Najwyższy wskazuje, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie musi być ona uznana za niedopuszczalną z mocy prawa.

W niniejszej sprawie postępowanie II AKa 297/24 przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie zostało zakończone wyrokiem z 12 czerwca 2025 r. Skarżący wniósł natomiast skargę na powyższe postępowanie pismem z 1 lipca 2025 r., czyli poza tokiem postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

[D.Z.]

[r.g.]